

30.4.2013

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 0617/2008, którą złożył Richard M. Buxton (Wielka Brytania), w imieniu mieszkańców przeciwko Ffos-y-fran, w sprawie szkodliwego wpływu kopalni odkrywkowych w Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (południowa Walia) na zdrowie tamtejszych mieszkańców

1. Streszczenie petycji

Składający petycję sprzeciwia się kopalniom odkrywkowym w Ffos-y-fran, Merthyr Tydfil (południowa Walia). Zdaniem składającego petycję działalność związana z wydobywaniem jest prowadzona zaledwie 36 metrów od budynków mieszkalnych i ma istotny szkodliwy wpływ na zdrowie tamtejszych mieszkańców. Składający petycję twierdzi, iż wydając pozwolenie na eksploatację tej kopalni, walijski rząd naruszył dyrektywę WE 85/337 w sprawie oceny skutków wywieranych na środowisko oraz ogólnych zobowiązań związanych ze zwalczaniem zmian klimatycznych. Składający petycję wyjaśnia, iż mieszkańcy starali się podważyć przedmiotowe pozwolenie w sądzie, ale bezskutecznie. Utrzymuje, że działalność związana z wydobywaniem w tej kopalni jest jakoby największa w Wielkiej Brytanii oraz zwraca się do Parlamentu Europejskiego o zbadanie tej sprawy.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 13 października 2008 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 192 ust. 4 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 stycznia 2009 r.

Petycja

Choć sąd nie anulował pozwolenia planistycznego, składający petycję utrzymują, że wydobywanie

węgla jest niezgodne z prawem, a działalność odkrywkowych kopalni węgla jest sprzeczna z zasadami europejskimi i pilną potrzebą ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Argumenty przemawiające przeciw temu przedsięwzięciu, jakie wysuwają składający petycję, wiążą się głównie z:

- zakresem przedsięwzięcia, który jest rzekomo większy niż przedstawiony we wniosku;
- brakiem wystarczających stref buforowych chroniących pobliskich mieszkańców przed oddziaływaniem hałasu, kurzu i wybuchów;
- obawą, iż prace wydobywcze prowadzone są w pobliżu granic obszaru;
- uznaną za niewystarczającą oceną skutków zdrowotnych;
- rzekomym brakiem skutecznego monitoringu i kontroli regulacyjnej;
- wpływem na zmianę klimatu.

Składających petycję szczególnie niepokoi brak wystarczających stref buforowych czy dzielącej odległości. Uważają oni, że decyzja o rozpoczęciu działalności wydobywczej w niewielkiej odległości (około 40 m) od ludzkich domostw jest niezgodna z prawem, a rząd walijski nie wprowadza w życie we właściwy sposób dyrektywy OOS.

W petycji sugeruje się, że wniosek inwestora, który to wniosek stanowił podstawę do wysłuchania publicznego, oświadczenia w sprawie oddziaływania na środowisko i oceny oddziaływania na środowisko, a tym samym pozwolenia planistycznego, różni się od inwestycji, jaką inwestor faktycznie zamierza zrealizować. Przewidywana działalność miałaby obejmować prace wydobywcze prowadzone tuż przy granicy obszaru objętego projektem rekultywacji, a nie, jak zakładały administracyjne władze planistyczne, w odległości około 125 m od budynków mieszkalnych.

Składający petycję twierdzą też, że rząd walijski nie przedstawił wytycznych w sprawie zalecanej odległości miejsca prowadzenia operacji górniczych od ludzkich domostw. Według składających petycję dopiero teraz – po wydaniu pozwolenia planistycznego dla projektu Ffos-y-fran – rząd zaleca tworzenie stref buforowych między odkrywkowymi kopalniami węgla a wymagającymi szczególnego traktowania obszarami mieszkalnymi (domy, szkoły).

Uwagi Komisji do petycji

„Projekt rekultywacji gruntu Ffos-y-fran” (południowa Walia), który obejmuje wydobycie węgla metodą odkrywkową, uzyskał formalne pozwolenie planistyczne w kwietniu 2005 r. po wysłuchaniu publicznym we wrześniu 2004 r. oraz późniejszym przedłożeniu sprawozdania inspektora. Celem tego projektu jest odzyskanie około 400 ha nieużytków i uzyskanie mniej więcej 11 milionów ton węgla w planowanym okresie 15–20 lat. Stanowi to jedną z największych kopalni odkrywkowych w Wielkiej Brytanii.

Projekt ten to trzeci i ostatni etap (faza III A) szerszego projektu rekultywacji East Merthyr, który zainicjowano w połowie lat osiemdziesiątych. Jego celem było odzyskanie obszaru, który został w poważny sposób zaniedbany na skutek dawnej działalności przemysłowej i podziemnego wydobycia węgla prowadzonego do lat osiemdziesiątych. Operacje rekultywacji w ramach fazy I i II obejmowały odkrywkowe wydobycie węgla, lecz także odzyskanie gruntu dla celów mieszkalnych i rekreacyjnych, jak również z myślą o przemyśle lekkim.

Lokalni mieszkańcy wyrażają sprzeciw wobec tego projektu. Ich liczne żądania i apele okazały się bezskuteczne. W maju 2007 r. komisja Izby Lordów nie dopuściła kolejnych odwołań, gdyż uznała, że nie istnieje „sporna kwestia mająca znaczenie dla ogółu społeczeństwa”. W grudniu 2007 r. rząd walijski odmówił cofnięcia pozwolenia. Jednocześnie rozpoczęto realizację przedsięwzięcia, a prace trwają.

Górnictwo odkrywkowe na obszarze przekraczającym 25 ha jest przedmiotem oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z wymogami określonymi w zmienionej dyrektywie 85/337/EWG¹ (tak zwana dyrektywa OOS). Przedsięwzięcie opisane przez składającego petycję wchodzi w zakres przedsięwzięć wymienionych w załączniku I do dyrektywy OOS, w przypadku których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko przed wydaniem zezwolenia na inwestycję (dyrektywa OOS – art. 4 ust. 1) jest obowiązkowe.

Ocena oddziaływania na środowisko musi uwzględniać szczególną charakterystykę przedsięwzięcia, jak również cechy środowiskowe, na które najprawdopodobniej ono wpłynie. Zgodnie z załącznikiem IV do dyrektywy OOS ocena taka musi zawierać informacje między innymi na temat sytuacji i wpływu przedsięwzięcia na ludność i czynniki klimatyczne – dwa aspekty poruszone w petycji – w tym opis środków przewidzianych w celu zapobiegania znaczącym, szkodliwym skutkom z punktu widzenia tych cech, zmniejszenia ich, a nawet kompensowania.

Jednym z głównych celów oceny oddziaływania na środowisko jest uwzględnienie obaw, tak aby chronić zdrowie ludzkie i zapewniać jakość życia dzięki lepszemu stanowi środowiska naturalnego.

To na państwach członkowskich ciąży obowiązek zapewnienia odpowiedniej realizacji tych celów i przestrzegania wymogów w ramach procesu przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko danego przedsięwzięcia oraz jego zatwierdzenia. Należy przy tym uwzględnić specyficzny kontekst przedsięwzięcia, z którym mogą wiązać się liczne czynniki, takie jak rozmiar, lokalizacja, topografia, rodzaj wydobywanego surowca i metody pracy, istniejące i spodziewane skutki hałasu, emisji itd.

W oparciu o informacje dostępne Komisji nie można ustalić, w którym przypadku prawo wspólnotowe mogło zostać naruszone. Niezbędne są dalsze informacje w celu wyjaśnienia kwestii strefy buforowej / dzielącej odległości, a w szczególności dla ustalenia, czy ocena oddziaływania oraz podjęta później decyzja dotyczyły konkretnej odległości (125 metrów), której nie zachowano jednak na etapie realizacji przedsięwzięcia.

Wnioski

Na podstawie informacji przekazanych przez składającego petycję, jak również innych danych dostępnych Komisji, nie można założyć, że doszło do naruszenia prawodawstwa UE, a w szczególności zmienionej dyrektywy 85/337/EWG przeniesionej na grunt prawa krajowego Wielkiej Brytanii.

¹ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

Należy zwrócić się do składającego petycję o przedstawienie informacji dodatkowych, szczególnie uzasadniających obawy co do domniemanego niewłaściwego stosowania przez władze krajowe wymogów dyrektywy OOS w odniesieniu do pozwolenia i wdrażania „Projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran”, a w szczególności odległości miejsca wydobycia od granic rekultywowanego obszaru. Wówczas Komisja będzie mogła dalej analizować tę sprawę.

4. Dodatkowa odpowiedź Komisji otrzymana dnia 5 maja 2011 r.

Strefa buforowa

Zgodnie z dyrektywą Rady 85/337/EWG¹ zmienioną dyrektywami 97/11/WE² i 2003/35/WE³ w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (zwaną także dyrektywą w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub dyrektywą OOS) właściwy organ powinien przeprowadzić ocenę określonych przedsięwzięć, które mają znaczny wpływ na środowisko, a państwa członkowskie muszą spełniać podstawowe wymogi proceduralne.

Na mocy art. 8 przedmiotowej dyrektywy w procedurze wydawania zezwolenia na inwestycję należy wziąć pod uwagę wyniki konsultacji i informacje zebrane w procesie oceny. Przy stosowaniu dyrektywy OOS właściwe organy krajowe mają za zadanie ocenić, w jakim stopniu wyniki oceny zostaną wykorzystane, na podstawie znajomości specyficznych uwarunkowań lokalnych oraz ewentualnych norm, przepisów i praktyk krajowych, np. samorządowych planów rozwoju i zaleceń technicznych dotyczących węgla kamiennego i urządzeń.

W tym kontekście Komisja nie może stwierdzić naruszenia przedmiotowej dyrektywy w odniesieniu do procedury OOS przeprowadzonej dla tego przedsięwzięcia oraz oceny zapotrzebowania na utworzenie specjalnej strefy buforowej pomiędzy kopalniami a najbliższymi zabudowaniami mieszkalnymi.

Działania w zakresie egzekwowania prawa służące kontroli emisji zanieczyszczeń

W zezwoleniu wydanym w październiku 2007 r. przez radę hrabstwa miejskiego Merthyr Tydfil (MTCBC) zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi zapobiegania zanieczyszczeniom oraz ich kontroli określone są liczne warunki, jakie musi spełniać podmiot prowadzący, tak aby „proces wydobycia lub związana z nim działalność prowadzona na granicy obszaru wydobycia nie wiązały się z żadnymi widocznymi zanieczyszczeniami powietrza, które są szkodliwe lub uciążliwe”. Podmioty prowadzące działalność wydobywczą

¹ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.

² Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5.

³ Dyrektywa 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE, Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17.

zobowiązane są do przestrzegania tych warunków i niezwłocznego informowania rady hrabstwa miejskiego Merthyr Tydfil (MTCBC) o każdej emisji, która może mieć wpływ na lokalną społeczność lokalną, lub o każdej awarii lub wypadku, które mogą być źródłem poważnego zanieczyszczenia. Właściwe organy na szczeblu hrabstwa powinny dopilnować, aby warunki określone w zezwoleniu były należycie przestrzegane.

Według składającego petycję miejscowi mieszkańcy cierpią z powodu wysokiego poziomu hałasu i emisji pyłów oraz twierdzą, że właściwy organ rady hrabstwa miejskiego Merthyr Tydfil nie podejmuje działań w zakresie egzekwowania prawa. Składający petycję stwierdza, że mieszkańcy, których dotyczy sprawa, podjęli decyzję o złożeniu prywatnego pozwu z powodu zakłócania porządku przeciwko podmiotowi prowadzącemu kopalnię odkrywkową Ffos-y-Fran.

Na podstawie informacji przedstawionych przez składającego petycję Komisja nie może się dopatrzeć żadnego naruszenia dyrektywy OOS.

Wpływ kopalni odkrywkowych na zmianę klimatu

Jak stanowi art. 3 dyrektywy OOS, jeśli ocena skutków jest przeprowadzana zgodnie z art. 4–11 dyrektywy, powinna ona wskazywać, opisywać i oceniać pośrednie i bezpośrednie skutki przedsięwzięcia, w tym również skutki dla środowiska.

W tym przypadku nieuwzględnienie przez organ decyzyjny dalej idącego wpływu dostarczania wydobywanego węgla do regionalnej elektrowni węglowej ani pośrednich skutków odkrywkowego wydobycia węgla i jego przetwarzania dla „zmiany klimatu” w skali światowej nie jest jednak naruszeniem przedmiotowej dyrektywy.

Ocena oddziaływania na środowisko zakładu dystrybucji węgla Cwmbargoed (CDP)/

Cwmbargoed Coal

Zakład wzbogacania i dystrybucji minerałów

Planowany wniosek dotyczący zakładu Cwmbargoed wyraźnie łączy to przedsięwzięcie z projektem Ffos-y-Fran (FFS) poprzez stwierdzenie, że skład „powinien działać w trakcie prowadzenia działalności wydobywczej i rekultywacyjnej w Ffos-y-Fran”. Kolejnym dowodem na tę współzależność jest opis przewidywanych „dodatkowych obiektów” obejmujących „zakład przetwarzania i wzbogacania surowców mineralnych, zakład płukania węgla, odstawę węgla, warsztat mechaniczny, zbiornik na wodę, [...] infrastrukturę do składowania i przeróbki węgla oraz inne przedsiębiorstwa pomocnicze”¹. Podobne opisy funkcji CDP zostały podane w wyrokach sądów, kiedy odnosiły się one do działalności takiej jak odbiór, przetwarzanie, płukanie, magazynowanie i dalszy transport węgla, głównie z nowego projektu Ffos-y-Fran w ilości ok. 15–20 tys. ton walijskiego węgla chudego tygodniowo.

Komisja jest zdania, że działalność prowadzoną przez CDP (zdolność przetwarzania podwyższona do poziomu 1 mln ton rocznie w tempie 500 ton/godz. po remoncie) można uznać za ostatni etap typowego przebiegu prac w systemie wydobycia przed dostarczeniem

¹ Wniosek P/08/0091 z dnia 25 lutego 2008 r.

końcowego produktu do zainteresowanych użytkowników (końcowych). Zarówno wydobycie surowego węgla w Ffos-y-Fran, jak i jego dalsza obróbka/przetwarzanie/dostawa stanowią integralną część procesu wydobycia i nie mogą być od siebie oddzielone jako samodzielne operacje, ponieważ doprowadziłoby to do przecięcia pól wydobywczych (niewywożenie surowego urobku węglowego) lub zatrzymania działalności CDP (brak węgla do obróbki, magazynowania i transportu). Infrastruktura transportowa łączy zatem dwie kopalnie – obróbka/składowanie w niewielkiej odległości jest dowodem na integrację tego procesu.

W zależności od swojej skali przedsięwzięcia dotyczące kopalni odkrywkowych, których łączna powierzchnia przekracza 25 hektarów, wchodzą w zakres załącznika I (pkt 19 – powierzchnia zakładu przekracza 25 ha) do dyrektywy OOS, w którym wymienione są projekty objęte obowiązkiem przeprowadzenia OOS, lub załącznika II (pkt 2 lit. a) – przedsięwzięcia nieujęte w załączniku I), do których ma zastosowanie art. 4 ust. 2 (ustalenia państw członkowskich). W zależności od charakteru działalności CDP może również należeć do klasy przedsięwzięć określonych w pkt 3 lit. e) załącznika II (powierzchniowe składowanie paliw kopalnych). Wszelkie zmiany bądź rozbudowa przedsięwzięć wymienionych w załączniku I, obejmujących obszar poniżej progu 25 ha, które mogą mieć znaczące niekorzystne oddziaływanie na środowisko naturalne, wchodzą w zakres pkt 13 załącznika II dyrektywy OOS, do którego ma zastosowanie art. 4 ust. 2, 3 i 4 (tzw. procedura przeglądu). Ponadto przedsięwzięcia dotyczące „powierzchniowego składowania paliw kopalnych” również wchodzą w zakres przedsięwzięć wymienionych w załączniku II (pkt 3 lit. e)), do którego ma zastosowanie art. 4 dyrektywy OOS).

W przedmiotowej sprawie procedura przeglądu polegałaby na podjęciu przez właściwe władze krajowe decyzji dotyczącej przeprowadzenia OOS na podstawie oceny charakterystyki przewidzianych zmian i rozszerzenia zakresu działalności CDP, jego lokalizacji oraz charakterystyki potencjalnych znaczących skutków z uwzględnieniem m.in. stopnia wpływu na mieszkańców i region geograficzny.

Odnośnie do rzekomego nieprzekazania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości przez sąd apelacyjny przed wydaniem ostatecznego wyroku Komisja nie może w dostarczonych materiałach odnaleźć danych, które pozwalają stwierdzić, że tak było w rzeczywistości.

Składający petycję twierdził również, że koszty postępowania sądowego w Wielkiej Brytanii były niewspółmiernie wysokie, co jest niezgodne z art. 10a dyrektywy 2003/35/WE. Komisja została już o tym poinformowana i w 2010 r. wydała uzasadnioną opinię przeciwko Wielkiej Brytanii, zawierającą wyrazy zaniepokojenia wysokimi kosztami ponoszonymi przez osoby występujące z wnioskiem o wszczęcie postępowania sądowego. Komisja jest nadal aktywnie zaangażowana w tę sprawę.

Wnioski

Z uwagi na to, że deklaracja środowiskowa (s. 214), która była dołączona do wniosku o wydanie pozwolenia planistycznego (maj 2003 r.), odnosiła się do potencjalnych skutków „obróbki, przetwarzania i załadunku” węgla dla środowiska, Komisja zwróci się do władz krajowych o udzielenie bardziej wyczerpujących i szczegółowych informacji, aby ocenić, w jakim stopniu wniosek o rozpoczęcie działalności wydobywczej obejmował wszystkie działania typowe dla systemu wydobycia, tak aby na podstawie oceny oddziaływania na

środowisko można było odpowiednio wyodrębnić, opisać i ocenić ich bezpośredni i pośredni wpływ zgodnie z przepisami art. 3 dyrektywy OOS.

5. Dodatkowa odpowiedź Komisji otrzymana dnia 20 kwietnia 2012 r.

Składający petycję dostarczył dodatkowych informacji (w lutym 2012 r.) w celu uzupełnienia i zaktualizowania swoich wcześniejszych uwag zamieszczonych w niniejszej petycji, w których odniósł się głównie do oceny oddziaływania na środowisko zakładu przetwarzania węgla Cwmbargoed, będącego częścią projektu odkrywkowych kopalni węgla w Ffos-y-Fran w Walii.

Podczas przeprowadzonego na wniosek podmiotu prowadzącego działalność wydobywczą wysłuchania mającego na celu przegląd warunków wydania pozwolenia planistycznego, przedstawiciel właściwego organu administracyjnego hrabstwa stwierdził, że zakład dystrybucji węgla (CDP) oraz zakład przetwarzania w Cwmbargoed (CDP) stanowią integralną część projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran (FLRS). Składający petycję wykorzystał tę sposobność i odwołał się do sądu apelacyjnego o ponowne rozpatrzenie decyzji sądu z maja 2010 r., na mocy której sąd oddalił wcześniejszy wniosek składającego petycję o rozpatrzenie ówczesnych orzeczeń prawnych na drodze sądowej. W swoich uwagach organ administracyjny hrabstwa podtrzymał pierwotne stanowisko, iż CDP nie stanowi części właściwego przedsięwzięcia górniczego Ffos-y-Fran. Sąd apelacyjny odrzucił wniosek składającego petycję.

Krajowa administracja uznaje fakt, że istnieje ścisły związek między odkrywkową metodą wydobycia węgla (projekt rekultywacji gruntu Ffos-y-fran) a działalnością związaną z płukaniem/przetwarzaniem węgla, którą prowadzą obiekty przemysłowe przy zakładach CDP. Krajowa administracja uważa jednak, że CDP jest odrębnym przedsięwzięciem, które nie stanowi części projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran, jako że zajmuje się przetwarzaniem i obróbką węgla dostarczonego z licznych kopalni w południowej Walii od 1958 r. Przy ocenie oddziaływania na środowisko projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran w 2003 r. nie wzięto pod uwagę tego zakładu, ponieważ jego obecność i działalność była znana i nie wymagano żadnych znaczących zmian w jego dalszym funkcjonowaniu. Ponadto zakłady CDP nie są traktowane jako część tego samego zakresu planistycznego, w związku z tym przeprowadzono odrębną ocenę oddziaływania na środowisko (OOS) dla CDP/FLRS oraz wydano odrębne pozwolenia planistyczne.

W trakcie procesu zatwierdzania wniosków w roku 2007 na dalszą rozbudowę i remont obiektów przemysłowych przy zakładach CDP, komisja do spraw planowania wydała opinię w tej sprawie, twierdząc, iż projekt rozbudowy nie wchodzi w zakres załączników I i II dyrektywy OOS. Komisja, w której skład wchodzi odpowiednie organy ds. ochrony środowiska, wzięła pod uwagę pewne aspekty środowiskowe, takie jak występowanie traszek grzebieniastych (badania dotyczące płazów), sposoby usuwania pyłu, ograniczenie dziennej liczby godzin pracy oraz zapobieganie skażeniu wody. Wniosek został podany również do publicznej wiadomości, nie wpłynęła jednak żadna odpowiedź czy komentarz ze strony zainteresowanych osób.

Po zakończeniu wierceń badawczych na tym obszarze (dolina Nant Llesg) przylegającym do zakładów CDP i leżącym niedaleko obszaru działań Ffos-y-Fran, podmiot prowadzący działalność w ramach projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran (FLRS) zamierza latem 2012 r. złożyć wniosek o pozwolenie planistyczne na utworzenie drugiej dużej kopalni odkrywkowej. Obecnie podjęte zostały działania przygotowawcze w celu uzyskania oceny możliwych skutków

środowiskowych.

Prowadzone są również wstępne rozmowy z właściwymi organami administracyjnymi samorządu hrabstwa. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2011/92/UE¹ określonymi w załączniku IV, wnioskodawca powinien dostarczyć opis fizycznych cech całego projektu z uwzględnieniem jego poszczególnych faz operacyjnych, jak również opis możliwych skutków środowiskowych w ramach projektu obejmującego między innymi skutki pośrednie i uboczne. Ponieważ planowana nowa działalność wydobywcza wykorzystywałaby obiekty przemysłowe przy zakładach CDP w celu przetwarzania, magazynowania i wysyłki węgla przy użyciu dotychczasowego zaplecza, wpływ na obiekty zakładów CDP powinien być uwzględniony i odzwierciedlony w deklaracji środowiskowej oraz udostępniony opinii publicznej w trakcie konsultacji oraz przed wydaniem pozwolenia. Jakikolwiek rozszerzenie uprawnień dla działalności obiektów przemysłowych przy zakładach CDP będzie możliwe pod warunkiem, że zostaną podjęte środki, aby zapobiegać znaczącemu wpływowi na środowisko, ograniczać go lub zminimalizować.

Pierwsze spotkania informacyjne z mieszkańcami okolicznych miejscowości, na które będzie miało wpływ ponowne podjęcie działalności górniczej, odbyły się w 2011 r. Jeśli wniosek o pozwolenie planistyczne zostanie rozpatrzony pozytywnie, to przewiduje się zorganizowanie na dużą skalę konsultacji publicznych, które pozwolą społeczeństwu wpłynąć na zaproponowane rozwiązania, i zapewnią podjęcie stosownych środków w celu ograniczenia spodziewanego wpływu.

Komisja uważa, że działalność odkrywkowych kopalni węgla ma na celu produkowanie zbywalnego węgla, tzn. takiej jakości węgla, która zadowoli potrzeby potencjalnych klientów (w tym przypadku chodzi o elektrownię). Działania związane z przetwarzaniem i kontrolą podejmowane po stronie CDP są częścią „procesu produkcyjnego” rozbudowanego na szeroką skalę projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran, który obejmuje wszystkie działania począwszy od wydobycia węgla po wysyłkę do klientów.

Wniosek

Zgodnie z wymogami dyrektywy OOS przy ocenie jakiegokolwiek znaczącego wpływu należy wziąć pod uwagę łączne, pośrednie i drugorzędne skutki danego projektu. Komisja zwróciła się do odpowiednich organów Wielkiej Brytanii o dostarczenie kopii opinii w tej sprawie.

W przypadku wniosku o zwiększenie powierzchni obszaru wydobycia węgla w tym miejscu Komisja zażąda również dalszych informacji o skutkach całego projektu.

6. Dodatkowa odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 kwietnia 2013 r.

W marcu 2012 r. administracja krajowa przekazała dodatkowe informacje dotyczące procedury przeglądu zastosowanej w odniesieniu do propozycji zmiany projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran polegającej na zezwoleniu na transport drogowy węgla z Ffos-y-fran, a nie – jak to pierwotnie przewidywano – wyłącznie drogą kolejową w zakładzie dystrybucji węgla w Cwmbargoed (CDP).

¹ Dyrektywa OOS (wersja ujednolicona) Dz.U. L 26 z 28.1.2012

Zgodnie z przekazanymi informacjami właściwe organy (walijscy ministrowie) rozważyli wniosek w kontekście pozwolenia planistycznego dotyczącego istniejącego projektu rekultywacji gruntu Ffos-y-fran, CDP i urządzeń do obróbki węgla, a także w kontekście uzyskania przez CDP pozwolenia na obróbkę węgla i piaskowca pochodzących z innych obiektów.

W przeglądzie skoncentrowano się na przewożeniu węgla transportem drogowym do i z CDP, założywszy, że częściowo ciężarowy transport węgla nie wywiera znaczących skutków na środowisko, nawet przy uwzględnieniu łącznych skutków zmiany w całego projektu rekultywacji. Po uwzględnieniu kryteriów określonych w załączniku III do odnośnej dyrektywy 85/337/EWG¹ z późniejszymi zmianami („OOS” – dyrektywa w sprawie oceny oddziaływania na środowisko), w tym bezpośrednio, pośrednio i łączne prawdopodobnie znaczące skutki wniosku, krajowe władze uznały, że nie powinny wystąpić znaczące skutki dla środowiska, w związku z czym nie było potrzeby przeprowadzenia OOS.

Ponadto administracja krajowa poinformowała Komisję, że w czasie, kiedy udzielano odpowiedzi, nie rozpatrywano żadnych wniosków o pozwolenie planistyczne dotyczących obszaru Ffos-y-fran. Niemniej jednak wykonawca prac na obszarze leżącym na wschód od Ffos-y-fran, zwanym Nant Llesg, prowadzi pozaustawowe konsultacje poprzedzające złożenie wniosku, w związku z czym prawdopodobnie wpłyną kolejne wnioski o pozwolenia planistyczne dotyczące odkrywkowego wydobywania węgla. Te zmiany mogą również obejmować propozycje zmiany CDP. W stosownym czasie lokalny organ planistyczny będzie musiał rozważyć konieczność przeprowadzenia OOS w świetle lokalizacji, skali i rodzaju zaproponowanej działalności.

Wniosek

Na podstawie informacji dostępnych Komisji nie można było ustalić, czy prawo wspólnotowe w odniesieniu do procedury OOS jest naruszane.

¹ Dyrektywa Rady 85/337/EWG w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40. Od tego czasu dyrektywa ta została ujednoczona jako dyrektywa 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s.1.